

1. Zdráv buď, stráž - ce Je - zu Kris - ta, jímž nám dá - na spá - sa jis - tá.

Sva - tý Jo - sef bu - diž ctěn! Bůh sám dal mu pod ochranu, Je - ží - še a

sva - tou Pannu, bu - diž od nás ve - le - ben. bu - diž od nás ve - le - ben.

2. Jaká radost ušlechtilá
ve tvé čisté duši byla,
když jsi Krista v náruč bral;
z jeho milé dětské tváře
božské lásky plála záře,
[: měnic v radost každý žal. :]

4. Na tvých rukou často dlíval,
na tebe se vděčně díval
v těle lidském věčný Bůh;
jakým štěstím duše celá
v chvíli té se rozechvěla,
[: ó, jak plesal zbožný duch! :]

3. Ty jsi choval Pána světů,
nejkrásnější ze všech květů,
o něj v lásce pečoval;
jako strážce Krista bdělý
věnovals mu život celý,
[: v jeho službu vše jsi dal. :]

5. Ty jsi hoden cti a chvály,
po veškeré světa dáli
jméno tvoje svaté zní;
ó jak skvíš se krásou ctností,
zdoben slávou, důstojností,
[: před ním ráj se uklání! :]

6. Prosby své ti přednášíme,
Boha věčně velebíme,
že tě smíme zbožně ctít;
tebe v každém našem kříži,
v starostech a v každé tíži
[: za ochránce svého mít. :]

2. Ja - cá ra - dost ušlechti - lá ve tvé čis - té du - ši by - la,

když jsi Kris - ta v ná - ruč bral; z je - ho mi - lé dět - ské tváře bož - ské lás - ky

plá - la zá - ře, mě - níc v ra - dost kaž - dý žal. , mě - níc v radost kaž - dý žal.

3. Ty jsi cho - val Pá-na svě - tů, nej - krás - něj - ší ze všech kvě - tů,

o něj v lás - ce pe - čo - val; ja - ko stráž - ce Kris - ta bdělý vě - no - vals mu

ži - vot ce - lý, v je - ho služ - bu vše jsi dal. , v je - ho služ - bu vše jsi dal.

4. Na tvých ru - kou čas-to dlí - val, na te - be se vděčně dí - val

v tě - le lid - ském věč - ný Bůh; ja - kým štěs - tím du - še ce - lá v chví - li té se

ro - zechvěla, ó, jak ple - sal zbož - ný duch! , ó, jak ple - sal zbožný duch!

5. Ty jsi ho - den cti a chvá - ly, po veš - ke - ré svě - ta dá - li

jmé - no tvo - je sva - té zní; ó jak skvíš se krá - sou ctností, zdo - ben slá - vou,

dů - stojností, před níž ráj se u - klá - ní! před níž ráj se u - klá - ní!

6. Pros - by své ti předná - ší - me, Bo - ha věč - ně ve - le - bí - me,

že tě smí - me zbož - ně ctít; te - be v každém na - šem kříži, v staros - tech a

v kaž - dé tí - ži za o - chrán - ce své - ho mít. , za o - chrán - ce své - ho mít.